

**Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus
voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.**

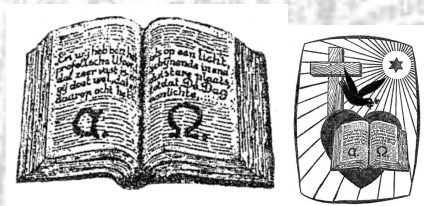
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor de Gemeente en Zijn wederkomst voor Israël en de volkeren is een groot en veelomvattend onderwerp, dat zeer belangrijk is.

Het grote verschil tussen de wederkomst van de Heer Jezus voor Zijn Gemeente en Zijn komst voor Israël en de volkeren, is gelegen in het feit dat, Zijn Gemeente in een heel andere verhouding tot de Heer Jezus staat, als Israël en de volkerenwereld.

Het is ook gelegen in het feit dat, Zijn Gemeente een heel andere betrekking heeft tot de Heer Jezus, als Israël en de volkeren.

De komst van de Heer Jezus voor Zijn Gemeente beoogt ook een geheel ander doel, dan Zijn komst voor Israël en de volkeren.

Het doel voor het komen voor Zijn Gemeente en dat voor Israël en de volkerenwereld, is zo geheel verschillend, dat uit hoofde daarvan, Zijn komst voor de Gemeente en Zijn komst voor Israël en de volkeren onmogelijk samen kunnen gaan, maar dat Zijn komst voor de Gemeente noodzakelijk moet plaats vinden voor Zijn komst voor Israël en de volkeren.

Ik wil met u eerst het verschil in verhouding laten zien. Jezus Christus is nu Heer en Hoofd van Zijn Gemeente en daaruit vloeit vanzelf voort, dat de Gemeente Hem gehoorzaam en onderdanig is en Hem ook geheel toebehoort.

De verhouding echter nu van Israël en de volkerenwereld is tot Jezus Christus, dat zij Hem *niet* als hun Heer erkennen, maar zij staan onder de heerschappij van de vorst der wereld en dat is heel wat anders. Israël en de volkeren zijn Jezus ongehoorzaam en verwerpen Hem. Daarin zien wij dus een groot verschil in verhouding.

Het volgende punt van verschil is de betrekking. Allereerst de betrekking, die de Gemeente heeft tot de Heer Jezus en de Heer Jezus tot de Gemeente: de Gemeente is dood van Zijn dood en leven van Zijn leven; zij heeft een wonderbaar heerlijke levensgemeenschap met Hem en deze levensgemeenschap wordt tot uitdrukking gebracht in de Schrift onder de volgende beelden.

Ten eerste: als Hoofd en de leden van één Lichaam; ten tweede: als wijnstok en ranken van één levensorganisme; ten derde: als man en vrouw.

Want voor de Nieuw Testament Gemeente is de Heer Jezus het Lam Gods, de Hemelbruidegom en de Gemeente is nu de Bruid van het Lam en straks, als Hij op aarde terugkomt, is zij de vrouw van het Lam geworden.

Hierover is nogal wat verwarring, want de één zegt, dat de Gemeente Zijn Lichaam is en dat de Bruid Israël is, maar de Schrift zegt ons klaar en duidelijk, dat de Gemeente beiden is.

Dit vinden wij o.a. duidelijk afgebeeld in Adam en Eva; Adam is een voortype van Christus, want Hij is immers de laatste Adam.

Zoals God uit Adam de vrouw nam, waartoe Hij over hem een diepe slaap deed komen, waarvan letterlijk staat, dat het een slaap des doods was, zijn zijde opende en een rib nam, die het dichts aan zijn hart lag en met zijn vlees en bloed een vrouw bouwde, zo was zij nu been van zijn been en vlees van zijn vlees en bloed van zijn bloed en dus zijn lichaam.

Dat deel werd uit Adam zijn lichaam genomen en nu is zijn lichaam niet meer compleet, maar alleen compleet met die vrouw. Dit geheimenis is groot, zegt Paulus ziende op Christus en de Gemeente.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Laten we maar lezen Efeziërs 5:32. *“Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en [op] de gemeente”.*

Dan gaan wij ook iets ervan zien, wat het doel is van de Gemeente. Dit wil ik er even terloops bijhalen, want velen denken, dat, als de Gemeente straks weggenomen is, dat zij dan een soort renteniersleven gaan krijgen!

Maar waarom gaf God aan Adam een vrouw? Opdat Adam vruchtbaar kon worden en zo is de Gemeente daartoe ook bestemd, opdat Jezus Christus vruchtbaar zal worden voor heel de schepping.

Nu gaan wij verder met de betrekking, die er is tussen Christus, Israël en de volkeren. Noch Israël, noch de volkerenwereld hebben Hem aangenomen en daarom hebben zij het leven niet.

In 1 Johannes 5:12 lezen wij: *“Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet”.*

Zij zijn dus dood door hun overtredingen en dat is een heel andere betrekking tot Christus, daar de Gemeente leven is van Zijn leven. Israël en de volkeren leven dus nog het leven van de oude mens, zij liggen daardoor dood in de zonde en hebben dus het leven van deze wereld.

Wat is de wereld? De wereld is het lichaam van de duivel, waardoor hij zich openbaart, terwijl de Gemeente het Lichaam van Christus is, waardoor Christus zich openbaart.

Wij hebben nu de betrekking tussen Christus en de Gemeente en tussen de Gemeente en Christus gezien. Nu ook even de betrekking tot de Vader. De Gemeente bestaat uit kinderen Gods, kinderen des lichts en des vredes, geliefden des Vaders, terwijl Israël en de volken kinderen des toorns zijn, over wie ook de toorn van God zal komen; dit is zeer belangrijk in verband met deze tweede komst.

Nu komen wij aan het derde punt en daarin is het grote verschil, het doel. Het doel van Jezus wederkomst voor de Gemeente kunnen wij verdelen in tweeën.

Het eerste heerlijke doel is, om Zijn Verlossingswerk aan de Gemeente te voltooien door haar te volmaken. Het tweede punt van dit doel is, om Zich met de Gemeente te verenigen als Hoofd met de leden en haar te brengen naar de plaats van haar bestemming, opdat zij daar voor eeuwig met Hem verbonden zal zijn, en tezamen met Hem haar roeping zal gaan vervullen.

Dat is geweldig! Het is zeer belangrijk hierover enige Bijbelplaatsen na te slaan. Er zijn vandaag velen, die denken, dat de verlossing al voltooid is. Ja, van Godswege is de verlossing voltooid in Zijn Zoon; maar van onze zijde bezien, moet het ook nog voltooid worden en dat is pas bij Zijn komst.

Jezus Zelf leert ons in Lucas 21:28. *“Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt”.*

Wij zijn hier in hope zalig door het geloof en niet door aanschouwen. Als deze dingen beginnen te geschieden, dan komt Hij, om hen, die waardig gekeurd worden om voor Zijn aangezicht te verschijnen, te verlossen. De Heilige Geest heeft ons dat ook door de mond van Paulus duidelijk gemaakt.

In Filippenzen 3:20-21 lezen wij: *“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen”.* Deze verlossing betreft dus ons vernederd lichaam.

Ditzelfde wordt ons ook geleerd in Romeinen 8. Dit Woord wordt dikwijls verkeerd uitgelegd, alsof de zonen Gods nu reeds openbaar moeten komen; maar dan kent men de Schrift niet en haalt deze uit

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

haar verband. In vers 19 staat: *“Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods”.*

Dit is de volwassen volmaakte Gemeente. Wanneer is dat? Wij zijn dus reeds kinderen Gods, maar die volmaaktheid kan nog niet komen, daar dit zoonschap duidt op de volwassen zoon, d.w.z. dat Christus volledig in ons gestalte heeft gekregen.

Wanneer zal dat zijn? Als Christus wederkomt voor Zijn Gemeente en ons zal verlossen van dit vernederde lichaam. De Gemeente kan dus niet openbaar worden in deze tijd, want dat zou in volledige strijd zijn met het plan Gods en het Woord Gods.

Ook zien wij dat in Efeziërs 1:13-14. *“In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werdt, ook verzegeld met de heilige Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk, dat Hij Zich verworven heeft, tot lof zijner heerlijkheid”.*

Wat zien wij dus? Dat wij de Heilige Geest ontvangen hebben, als een onderpand van de erfenis en van de verlossing, met andere woorden de volledige verlossing bezitten wij nu nog niet, maar de Heilige Geest is ons als onderpand gegeven van die verlossing.

Dit zegt ook Efeziërs 4:30. *“En bedroeft de heilige Geest Gods niet, door wie gij verzegeld zijt tegen de dag der verlossing”.* De Heilige Geest is dus als onderpand ons gegeven, totdat Jezus wederkomt voor Zijn Gemeente; de dag der verlossing.

Nu gaan wij over tot het doel van Jezus komst voor Israël en de volkerenwereld. Dit is heel iets anders en wij kunnen ook dit in twee punten verdelen, zoals wij ook bij de Gemeente twee punten zagen.

Het eerste doel daarvan is, om Zijn vijanden onder Zijn Voeten te leggen, wat wij kunnen verdelen in: A. het vernietigen van het hele valse godsdienstige systeem van deze wereld, dat door de Bijbel het grote Babylon genoemd wordt. (Openbaring 18), waaraan men vandaag al zo druk aan het bouwen is in de oecumene.

B. Het onttronen van de vorst der wereld en heel zijn heerschappij en aanhang.

Sommigen zeggen dat satan onttroond is, maar dat is niet waar! Jezus heeft satan overwonnen, maar hij is nog niet onttroond. Hebreeën 2:13-15. *“en wederom: Ik zal op Hem vertrouwen, en wederom: Ziehier ik en de kinderen, die God mij gegeven heeft. Daar nu de kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft ook Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen, opdat Hij door zijn dood hem, die de macht over de dood had, de duivel, zou onttronen, en allen zou bevrijden, die gedurende hun ganse leven door angst voor de dood tot slavernij gedoemd waren”.*

Het gaat dus hier om de vorst van deze wereld en heel zijn aanhang te onttronen en zijn wereldrijk te vernietigen; ik zeg niet deze wereld zelf, maar dat rijk, dat stelsel, dat systeem. Zowel in Daniël 2 als in Daniël 7 wordt ons duidelijk gezegd, dat Jezus dat hele wereldbeeld zal vermorzelen, als Hij komt. Al de -ismen en de regeringsvormen van deze wereld worden totaal verpulverd en dan komt de Christocratie.

Punt één van dat doel is: om Zijn vijanden onder Zijn voeten te leggen. Punt twee is: om het verblinde overblijfsel van Israël en de volkeren tot bekering en tot wedergeboorte te brengen en onder hen en met hen Zijn Koninkrijk op te richten.

Dit wordt in de Bijbel *“het herstel van alle dingen”* genoemd of het Duizendjarig Vrederijk. Het is een overblijfsel van Israël, want de Schrift leert ons dat tweederde van Israël uitgeroeid zal worden, maar dat eenderde van het volk tot bekering komt en dat zal dan de eerste wedergeboren natie zijn.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Vandaag kennen wij geen wedergeboren naties, want de Gemeente is een uitroeping uit alle naties en volkeren, de eerstelingen. Men noemde Nederland wel eens een Christelijke natie, maar dat is een grote dwaasheid, Nederland en heel Europa zijn al naar een volslagen heidendom terug.

In nieuwe stromingen, die opkomen, zijn er predikanten, die leren, dat God dood is. Zij noemen zich christenen, maar God is volgens hen dood. Het is volslagen heidendom. Ja, want het Romeinse Rijk wordt weer hersteld. Laten wij ons hier toch niet over verwonderen, want er zijn nog maar heel weinig theologen die geloven, dat de Bijbel Gods Woord is.

Wij hebben gezien, dat Jezus ten eerste voor de Gemeente als Verlosser komt. Ten tweede komt Hij als haar Heer, daarom zal de Gemeente voor Zijn Rechterstoel geplaatst worden. Voor die rechterstoel (Grieks "*Bema*", dat verheven zetel betekent) komt alleen de Gemeente en het gaat er daar niet om, of men wel of niet behouden is, want de Gemeente is behouden, maar daar wordt een ieder zijn plaats geweest, waartoe Jezus hem bestemd heeft in Zijn Lichaam en zo krijgt ieder loon en kroon, naar wat hij gedaan heeft na zijn bekering.

Sommigen echter zullen naakt ingaan, want al wat zij gedaan hebben, zogenaamd voor de Heer, was of uit eigen belang, of uit een ijver voor een bepaalde groep. De Heer zegt in Openbaring 22:12. "*Zie, Ik kom spoedig en mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden, naardat zijn werk is*".

De Schrift spreekt zelfs over vijf kronen, maar allen gaan in, want zij zijn Zijn Lichaam. Waarom? Omdat wij alleen uit genade volkomen behouden worden.

Ieder, die Jezus heeft aangenomen, is behouden en komt niet meer in het oordeel, want het oordeel is over ons voltrokken op het kruis van Golgotha, daarom komen wij niet ten tweede male onder het oordeel van Gods gerichten in de grote verdrukking.

Allen, die Hem aangenomen hebben, zijn met Hem gekruisigd; want Zijn kruisdood is onze dood geworden en wij zeggen: "Heer, Gij stierf voor mij en nu leef ik niet meer, maar Gij leeft in mij en Gij zijt nu mijn leven en mijn opstanding Heer"!

Dit is ons uit genade geschonken, maar wat wij daarna in het lichaam gedaan hebben, hetzij goed of kwaad, dat komt voor de rechterstoel openbaar.

Wij hebben dus gezien, dat Jezus ten eerste voor de Gemeente als Verlosser komt. Ten tweede komt Hij als haar Heer.

En ten derde komt Hij als Hoofd, om alle leden tot Zich te vergaderen en zo worden allen, dus ook de in Christus ontslapenen met het Hoofd verenigd en dan zal het Lichaam compleet zijn en kan het als een Lichaam in volmaaktheid functioneren. Daarom behoort bij het voltooien van het verlossingswerk, waar de Heer nu mee bezig is, ook het voltallig maken van de Gemeente. Want zolang er één lid van het Lichaam ontbreekt, is het Lichaam niet volmaakt.

Ten vierde komt Jezus als Hemelbruidegom, want Hij zal Zich ook verenigen met die Gemeente als de bruid des Lams en dit is in het bijzonder het loon voor Zijn kruislijden, dat de Vader Hem daarvoor geeft, zoals de Schrift ons dit zegt.

In Israël waren de eerstelingen voor de priester vanwege hun dienst; en Jezus is de Hogepriester en de Gemeente zijn de eerstelingen, die bijzonder voor Hem zijn. Daarom zegt Hij ook in het Hogepriesterlijke gebed tot zevenmaal toe: "*Vader, degenen, die Gij Mij gegeven hebt*".

Wij zijn de gegevenen. Het doel van Jezus komst voor Israël en de volkeren was immers, om Zijn vijanden onder Zijn voeten te leggen en om het verblinde overblijfsel van Israël en de volkeren tot bekering en wedergeboorte te brengen en het Koninkrijk op te richten.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Daartoe komt Jezus ten eerste om Zich met Zijn Gemeente te openbaren voor aller oog, want zij moeten zien, in Wie zij gestoken hebben.

Ten tweede komt Hij als Koning der koningen, Heer der heerscharen, om gericht te houden over Zijn vijanden, over Israël en om Zijn Rijk op te richten. Als Jezus wederkomt voor Israël en de volkeren, dan komt Hij als Koning der koningen, dat betekent, dat Hij niet alleen komt, maar met de Gemeente, die dan koningen zullen zijn. Zo komt Hij ook als de Heer der Heren, want Hij komt weer met Zijn heiligen.

Nu willen wij eerst zien naar het verschil in de plaats van Zijn komst. Voor de Gemeente lezen wij Johannes 14:2-3. *“In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben”.*

Hieruit zien wij, dat Jezus, als Hij wederkomt voor Zijn Gemeente helemaal niet op deze aarde komt, maar Zijn Gemeente tot Zich neemt en dat vindt plaats tussen het Vaderhuis en de aarde in, dus ergens in de luchtlagen hierboven, zoals hier duidelijk staat: *“kom Ik weder en zal u tot Mij nemen”.*

Hij komt niet tot ons op aarde, maar wij gaan naar Hem, *“opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben”.* Hij brengt dus Zijn Gemeente in het Vaderhuis. In Johannes 17 vinden wij Zijn Hogepriesterlijk werk. Dit gebed is opgeschreven voor ons, opdat wij weten, wat Zijn werk nu is, waarvoor Hij bidt.

Wij moeten wel opletten, wat Jezus hier zegt in vers 9: *“Ik bid voor hen (degenen, die God Hem gegeven heeft, Zijn Gemeente) niet voor de wereld bid Ik U”.*

Hij is nu geen Hogepriester voor de wereld en voor de volkeren, maar voor Zijn Gemeente. Het is tot haar volmaking en waar loopt dat op uit? Vers 24 zegt: *“Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld”.*

Het hele Hogepriesterlijke werk op aarde bestaat hieruit, dat wij klaargemaakt worden voor die plaats. Hij zei immers *“Ik ga heen om uw plaats te bereiden”.* Dit is het doel van Zijn Hogepriesterlijk werk, om Zijn Gemeente klaar te maken voor die heerlijkheid.

En als Hij daarmee klaar is, zal Hij direct Zijn Gemeente opnemen en daar brengen. Hoe dit zal plaats vinden is later geopenbaard geworden door de Heilige Geest aan de apostelen, zoals wij bijvoorbeeld vinden opgetekend in 1Tessalonicenzen 4:15-17. *“Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen”.*

De mensen die nog in leven zijn in de Gemeente en de in Christus gestorvenen, zijn degenen die in het geloof overleden zijn, de andere doden blijven achter. Waar komt Hij? In de lucht, niet op aarde. Het doel van Zijn komst voor de Gemeente is dus, om Zijn heerlijk verlossingswerk te voltooien door haar te volmaken. Wij zijn met Hem gekruisigd, gestorven, begraven en opgestaan, maar wij hebben het opstandingslichaam nog niet.

Zoals Jezus op de Paasmorgen in het verheerlijkte Lichaam van tussen de doden uit opstond, terwijl de anderen bleven liggen, zo moeten ook wij levenden, die Hem toebehoren, op precies dezelfde wijze in een punt des tijds veranderd worden en het verheerlijkte lichaam ontvangen; maar die in Christus ontslapen zijn, zullen ook opstaan van tussen de doden uit in het verheerlijkte lichaam en dan te samen de Heer tegemoet gaan, even wel de gelovig gestorvenen gaan de levenden voor. Dat is pas onze verlossing en dan komt de Gemeente voor de rechterstoel.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Hier komen onbeleden zonden openbaar en er zullen heel wat kinderen Gods zijn, die onbeleden zonden hebben, maar in het licht van Christus komt alles openbaar en moeten wij het daar met elkander in orde maken.

Het is vergeven om Zijns Naam wil, maar het moet dan daar beleden worden en dat is tot onze schade. Daarom spreekt 1 Johannes 2:28b er ook over: *“vrijmoedigheid hebben en voor Hem niet beschaamd staan bij zijn komst”*.

Want dit kan. Zoals dus Jezus ten hemel voer, zo zullen wij als Zijn Lichaam ook ten hemel varen. Hij is daar bij de Vader en daar moeten wij ook zijn, want dat is onze bestemming, daar de aarde onze bestemming niet is. Wij zullen daar echter niet komen, om niets te doen, maar om daar vruchtbaar te worden, om daar te gaan functioneren.

Wij gaan nu zien, dat de komst van Jezus voor Zijn Gemeente moet zijn vooraf gegaan aan Zijn komst voor Israël en de volkeren. In Zacharia 14:3-4a lezen wij: *“Dan zal de Here uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg; zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde”*.

Voor Israël en de volkeren zal Hij dus komen op de Olijfberg. In vers 5b: *“En de Heer, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem”*. Hij komt dus niet alleen, maar met Zijn Gemeente, de heiligen. Dit wordt ons ook bevestigd in het Nieuwe Testament, in Kolossenzen 3:3-4, wat alleen voor de Gemeente telt: *“Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid”*. Als Christus verschijnt is het voor Israël en de volkerenwereld.

Het is heel logisch, dat wij dan tevoren die heerlijkheid ontvangen moeten hebben, want anders kunnen wij niet in heerlijkheid verschijnen en bij Hem zijn; als wij bij Hem zijn, moeten wij ook Zijn heerlijkheid ontvangen hebben, wat niet van elkaar los te maken is. De oude vertaling zegt: *“Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn”*, vers 4a.

Dat is eigenlijk veel duidelijker, want het gaat hier om de openbaring van Jezus Christus aan een verblind Israël en de volkerenwereld. Zij zullen dan zien, in Wie zij gestoken hebben. De goede vertaling van de grondtekst zou zijn, dat wij met Hem te voorschijn zullen komen. Ziet u het verband?

Nu is de Gemeente verborgen want de Gemeente komt nu niet openbaar. Zoals de Heer Jezus verborgen is voor Israël en de volkeren, zo is ook de Gemeente een verborgenheid. Daarom is zij ook een bruid, een gesluierde. Niemand weet, wie de bruid is, want daar is die sluier voor en deze komt pas open op de dag van de vereniging.

De Gemeente is een verborgenheid, zoals wij in veel Schriftplaatsen vinden. Ons leven is met Christus verborgen in God en wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zullen wij met Hem geopenbaard worden. De Gemeente komt niet openbaar, voordat de Heer openbaar komt, want de Bruid komt pas openbaar aan de zijde van haar Bruidegom en dan is zij geen bruid meer, maar de Vrouw des Lams.

In Openbaring 19 vinden wij hetzelfde, want daar zien wij, hoe Jezus Christus wederkomt op aarde voor Israël en de volkeren op het witte paard, als de Koning der koningen en achter Hem, gezeten op witte paarden, de Vrouw des Lams, de Gemeente, die bekleed zijn met de witte klederen en dat zijn de rechtvaardige daden der heiligen.

Hij komt dus op de Olijfberg voor Israël en de volkeren en dat vinden wij ook in Handelingen 1:11, waar staat, als Jezus van de Olijfberg ten hemel gevaren is en zij Hem nastaarden, dan zeggen de engelen: *“Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen”*.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Misschien vindt u het moeilijk te verstaan, dat het hier gezegd wordt tegen de apostelen; maar wij moeten het verband goed in ogenschouw houden, daar het in verband staat met hun laatste vraag, die wij in vers 6 vinden: *“Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?”*

Het is dus in verband met de vraag over het herstel van het koningschap en als Hij wederkomt voor Israël en de volkeren op de Olijfberg, dan wordt het koningschap opgericht.

Bij de komst van de Heer Jezus voor Zijn Gemeente, zal alleen de Gemeente Hem zien en niemand anders. Dit vinden wij in Hebr 9:27-28. *“En zoals het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel, zo zal ook Christus, nadat Hij Zich éénmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten”*.

Willen wij dit goed verstaan, dan moeten wij dit zien in de schaduwdienst, die God aan Israël gegeven heeft. De Grote Verzoendag was de enige dag, dat de Hogepriester het Heilige der Heiligen mocht binnenkomen om verzoening te doen met het bloed; maar het ontgaat de meeste mensen, dat de Hogepriester op die dag tweemaal het Heiligdom inging en tweemaal eruit kwam en dat hij met twee verschillende soorten bloed voor verzoening het Heiligdom inging.

Als de Grote Verzoendag aanbrak, kwam de Hogepriester en moest eerst een stier slachten voor zichzelf en zijn huis; want de Hogepriester in het Oude Verbond was een zondig mens en met het bloed van die stier, die dus geslacht werd in de voorhof en op het brandofferaltair gebracht was, ging de hogepriester met de schaal met bloed, met het reukwerk en het vuur, het Heiligdom in door het Heilige heen achter het voorhangsel het Heilige der Heiligen binnen.

Hij gooide eerst het reukwerk op het vuur, zodat er een wolk van reuk kwam; daarna moest hij het bloed eenmaal op het verzoendeksel sprengen, vervolgens zevenmaal op de grond ervoor. Als hij daarmee klaar was, dan had hij verzoening gedaan voor zichzelf en zijn huis. Hij kwam uit het Heiligdom en verenigde zich met zijn priesters (zijn huis) en kwam met zijn priesters weer in de voorhof, waar het volk stond te wachten, dat in die tijd vergaderd was.

Nu werd over de twee bokken het lot geworpen, dat aanwees, welke bok als zoenoffer geslacht moest worden voor het volk. Dat bloed werd weer door de Hogepriester ingebracht met reukwerk en vuur in het Heilige der Heiligen, nu tot verzoening voor het volk. Dan legde de Hogepriester bij terugkomst zijn handen op de tweede bok die de woestijn in gedreven werd.

Jezus vervult alles, want er zal geen tittel of jota van de wet vergaan. Daarom is Hij eerst gekomen, niet om voor Zichzelf (want Hij is de volmaakte), maar om voor Zijn huis verzoening te doen en in Hebr 9:27 staat: *“maar Christus als Zoon over zijn huis. Zijn huis zijn wij”*.

De Gemeente is dus Zijn huis en Hij heeft Zichzelf geofferd, waarmee Hij in één offerande alle offeranden van Israël vervuld heeft. Maar eerst heeft Hij verzoening gedaan voor Zijn huis (die priesters zijn) en met dat bloed is Hij nu ingegaan in het Heilige der Heiligen, waar Hij nog steeds is om Zijn huis te reinigen en te heiligen.

Als Hij daarmee klaar is, komt Hij eruit (dat wordt hier bedoeld), om Zich met Zijn huis te verenigen; dit is de komst voor Zijn Gemeente. Als dat plaatsgevonden heeft en die Gemeente in heerlijkheid is, dan komt Hij met die gemeente terug in de voorhof. De voorhof is de aarde, het Heilige zijn de hemelen en het Heilige der Heiligen is boven de hemelen verheven, waar Gods troon is.

Hij komt dan terug in de voorhof en daar is het volk vergaderd. Daarom wordt Israël vandaag vergaderd en wij gaan naar de laatste fase toe en wee degenen, die zich dan niet laten verzoenen, want die zielen zullen uit het volk uitgeroeid worden.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Jezus komt dan om verzoening te doen voor Zijn volk en voor de volkeren, die deze verzoening willen aangrijpen. Dan wordt Hij natuurlijk niet opnieuw geofferd, want in dat ene offer heeft Hij ook het offer van die bok al gedragen. Zo wordt Jezus dus Hogepriester voor Israël en de volken en allen, die nog tot geloof komen.

Als Hij komt voor de Gemeente, zal alleen de Gemeente Hem zien. Er staat in Hebr. 9:28b: *“ zo zal ook Christus, nadat Hij Zich éénmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten”*.

Dit is een heel ongelukkige vertaling, want Hij is nooit met zonden gezien, want Jezus heeft nooit zonde gekend; maar hier wordt bedoeld, dat Zijn komst voor ons niet meer met zonde te maken heeft, want Hij heeft ons dan volledig van de zonde verlost.

Zijn eerste komst had wel met onze zonden te maken, want daar is Hij toen voor gestorven, maar als Hij nu komt voor hen, die Hem tot hun heil verwachten, heeft het niets meer met zonden te maken. Wij zullen dan werkelijk zondeloos zijn, in Zijn volbrachte offer is alles vervuld.

Nu komen wij aan een heel belangrijk punt en dat is het verschil in tijd. Ook dit kunnen wij in tweeën indelen. Ten eerste als Jezus komt voor de Gemeente, is dat bij het begin van de dag van de Jezus Christus. Dit is een dag, die aan de dag des Heren vooraf gaat.

Hierdoor ontstaat de meeste verwarring, omdat men altijd denkt, dat de dag van Jezus Christus en de dag des Heren één en dezelfde dag is, maar het zijn twee opeenvolgende dagen.

Wij weten, dat wij nu in het laatste der dagen leven, die begonnen zijn, toen de Heilige Geest op de Pinksterdag uitgestort werd. Wij leven nu in de dag des heils, die nu al twee duizend jaar duurt. Ook wel aangeduid wordt als het aangename jaar des Heren of de dag der genade.

In deze dag des heils vergadert God een volk voor Zijn naam uit alle natiën, de Ecclesia, de Gemeente van Jezus Christus en van God. Als de Heer daarmee klaar is, dan is de dag des heils om en begint de dag van Jezus Christus, die te onderscheiden is van de dag des Heren, die iets heel anders is.

Nergens wordt in het Nieuwe Testament geleerd, dat de Gemeente moet uitzien naar de dag des Heren, maar wel, dat die dag des Heren aanbreekt voor allen, die ongehoorzaam zijn.

De Gemeente moet uitzien naar de dag van Jezus Christus en dat is de dag, dat Hij het loon ontvangt voor Zijn kruislijden en dat Hij de eerste vrucht van Zijn kruislijden in ontvangst neemt, Zijn Bruid, Zijn Lichaam, waarmee Hij Zichzelf vermenigvuldigt en verheerlijkt.

Dit willen wij eerst uit de Schrift nagaan. In 1 Korintiërs 1:7-8 zegt Paulus: *“zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitziet naar de openbaring van onze Here Jezus Christus. Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij onberispelijk zult zijn op de dag van onze Here Jezus [Christus]”*.

Niet op de dag des Heren, maar op de dag van onze Here Jezus Christus, dat is de dag van Zijn en onze glorie. Deze dag begint dus, als Hij komt voor Zijn Gemeente. In 2 Korintiërs 1:14 staat: *“gelijk gij reeds ten dele van ons hebt begrepen: dat wij uw roem zijn, evenals gij de onze op de dag van onze Here Jezus”*.

Ja, op die dag, als de Heer komt voor de Gemeente, krijgen wij eerst allen het verheerlijkte lichaam en worden bijeen vergaderd en krijgen loon en kroon voor de rechterstoel, waar alles openbaar komt. Naar deze dag ziet de Gemeente uit met vreugde en verlangen, want dat is een dag van heerlijkheid.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

In de brief aan de Filippenzen vinden wij deze dag driemaal genoemd. Eerst in Filippenzen 1:5-6. *“wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus”*

Er staat dus niet: tot de dag des Heren, maar tot de dag van Jezus Christus. Dan heeft Hij zijn Hogepriesterlijk werk voleindigd aan heel Zijn Gemeente en komt Hij om haar in de heerlijkheid te brengen.

Dit lezen wij nog eens in vers 9 en 10. *“En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus”*. Dus ook hier niet de dag des Heren.

Verder staat in Filippenzen 2:16. *“het woord des levens vasthoudende, mij ten roem tegen de dag van Christus”*. Wat een heerlijke dag is dat en deze zal voor de Gemeente een dag van verkwikking en heerlijkheid worden!

Nergens vinden we in de Schrift, dat de Gemeente moet wachten op de dag des Heren, maar integendeel, dat wij mogen uitzien naar de dag, die ons verkwikking zal brengen, die aan de dag des Heren voorafgaat.

Laat ons zien, wat Paulus ons moet leren in Romeinen 2:7. *“hun, die, in het goed doen volhardende, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige leven”*.

Dan zegt hij verder in vers 10: *“maar heerlijkheid, eer en vrede over ieder, die het goede werkt, eerst de Jood en ook de Griek”*.

Dit zegt hij in tegenstelling met de anderen, wat wij in vers 5 lezen: *“Maar in uw weerbarstigheid en onboetvaardigheid van hart hoopt gij u toorn op tegen de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods”*. De dag des toorns is niet de dag des Heren.

Wat is de dag des Heren? Als voor de Gemeente de dag van Jezus Christus aanbreekt, krijgt de Gemeente allereerst het heerlijke opstandingslichaam; dan verenigt Hij die Gemeente met Zich in de luchtlagen en wordt zij daar geopenbaard voor Zijn rechterstoel en Jezus brengt haar dan in het Vaderhuis, waar zij voor eeuwig met Hem verbonden wordt en zij direct met Hem in een wonderbare werking en functie treedt.

Deze dag eindigt, als Jezus Christus met de Zijnen terug komt op aarde voor Israël en de volkenwereld en dan breekt de dag des Heren aan.

Nu hebben wij de dag des heils en deze zal eindigen, als Jezus komt om de Gemeente tot Zich te nemen, dan begint dus de dag van Jezus Christus, die eindigt, als wij met Hem terugkeren op de aarde voor Israël en de volken en dan begint de dag des Heren, die duizend jaar zal duren; want de dag des Heren is het Koninkrijk. Wanneer deze dag begint en eindigt, vinden wij heel nauwkeurig in de Schrift vermeld.

En wat is de dag des toorns? Nu leven wij dus in de dag des heils en als de Heer komt voor Zijn Gemeente, breekt voor de Gemeente de dag van Jezus Christus aan, maar voor Israël en de volken begint de dag des toorns en der wrake.

Dit is een dag van gericht en die eindigt, als Jezus Christus met de Zijnen komt om Zijn Koninkrijk op aarde op te richten. In de dag der wrake komt de antichrist aan het bewind en komt dus ook de Grote Verdrukking, die over de wereld komt, maar vooral voor Israël. Dit zou allemaal uit de Schrift aan te tonen zijn, maar de tijd daartoe ontbreekt.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

De Gemeente is niet tot toorn gesteld. Als de dag des Heils om is, begint voor de Gemeente de dag van Jezus Christus, maar voor Israël en de volkenwereld begint dan de dag der wrake, die overgaat in de dag des Heren.

De dag van Jezus Christus en de dag der wrake lopen dus parallel. Dat vinden wij bijvoorbeeld in 1 Tessalonicenzen 1:9-10. *“Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn”.*

Wij, dat is de Gemeente, verwachten de Zoon. Hij komt dus Zijn Gemeente weghalen voor de dag des toorns, die voor de wereld aanbreekt.

Voor de Gemeente wordt het een verkwikking, als de dag van Jezus Christus aanbreekt, maar voor de wereld brengt het de dag der wrake, de Grote Verdrukking. Laten wij toch wakende en biddende zijn!

In de dag des toorns valt inderdaad de Grote Verdrukking, maar de dag des toorn duurt langer, want, deze begint al direct, nadat de Gemeente weggenomen is. De laatste periode van drie en een half jaar van de dag des toorns, is de Grote Verdrukking.

Wij zien dus, dat Jezus ons verlost van de komende toorn, in tegenstelling met hen, die weerbarstig zijn, want zij hopen toorn voor zich op tegen de dag des toorns en van de openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods.

De onbekeerlijken hopen zich toorn op, die zij krijgen op de dag des toorns, terwijl de Gemeente, die Hem gehoorzaam is, wordt toebereid voor de heerlijkheid en krijgt de verkwikking.

Dit vinden wij ook in 1 Tessalonicenzen 5:9. *“want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onze Here Jezus Christus”.*

Maar voor de wereld zal het zijn verdrukking en benauwdheid en nochtans is het niet om hen te verderven, maar opdat zij daardoor nog tot bekering komen.

Hierin zien wij heel duidelijk het verschil tussen deze twee dagen. In 2 Tessalonicenzen 2:1-4 staat: *“Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van [onze] Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting, hetzij door een prediking, hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag des Heren (reeds) aanbrak. Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is”.*

Paulus hele betoog is, dat, als die dag des Heren aanbreekt, wij al met Hem verenigd zijn en dan behoeven wij voor die dag ook niet meer bang te zijn, want dan zullen wij zelfs met Hem oordelen.

Weet u, waardoor die Grote Verdrukking komt? Doordat de Gemeente in heerlijkheid is opgenomen dan wordt satan onder onze voeten gelegd en onttroond. Dat is machtsovergave, waar wij nu nog op wachten.

De satan is nu nog vorst van deze wereld en dat blijft hij, totdat Christus komt om Zich met de Gemeente te verenigen en dan vindt de machtsovername plaats. Dan brengt Jezus de Gemeente binnen en komen wij met Hem in de troon en wordt satan onttroond, doordat hij met zijn demonen uit de luchtlagen geworpen wordt en zo onder onze voeten gelegd.

Allen, die Hem aangenomen hebben, zijn met Hem gekruisigd; want Zijn kruisdood is onze dood geworden en wij zeggen: “Heer, Gij stierf voor mij en nu leef ik niet meer, maar gij leeft in mij en Gij zijt

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

nu mijn leven en mijn opstanding Heer"! Dit is ons uit genade geschonken, maar wat wij daarna in het lichaam gedaan hebben, hetzij goed of kwaad, dat komt voor de rechterstoel openbaar.

Dan komt satan op aarde en dat wordt de grote verdrukking. Deze machtsovername is het geweldige, dat wij in Openbaring 4 en 5 lezen. Naast het grote werk Gods op Golgotha's kruis en bij Jezus opstanding, is Openbaring 4 en 5 wel het grootst, want dan vinden wij het doel, namelijk de machtsovername, de onttroning van satan, waar wij al zo lang op wachten, daarom bidden wij "Uw koninkrijk kome".

Paulus zegt in Romeinen 16:20. "De God nu des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden. De genade van onze Here Jezus zij met u"!

De Staten Vertaling zegt "verpletteren". Satan weet dat zijn tijd voorbij is, want dan wordt hij uit de luchtlagen geworpen en begint de grote verdrukking. Nooit kan de grote verdrukking dus aanbreken, als de Gemeente nog hier is en de satan nog de vorst der wereld en de god van deze eeuw is.

Als de Gemeente weggenomen is, is het afgelopen met satan en als wij dit verband zien, zien wij ook, waarvoor wij geroepen zijn en waarvoor wij klaar moeten komen.

Het is een verschrikkelijke toestand in deze wereld en honderdduizenden dreigen voor goed weg te zinken. Oorlogen, epidemieën, natuurrampen, aardbevingen nemen in grote maten toe, grote hagelstenen als blokken van kilo's, onbekende virussen, godsdiensttwisten tussen Christenen en moslims, duizenden mensen worden vermoord, rassenrellen, toename occultisme, spiritisme, seksuele uitpattingen en wantoestanden enz.. Kijk alleen maar eens naar het opkomende geslacht en daar kunnen wij praktisch niets meer aan doen. Wij trachten door getuigenissen nog enkelen te redden en wat bereikt men tenslotte?

Daarom bidden wij des te meer: "Kom haastig Heer Jezus", want dan wordt de vorst van deze wereld onttroond. En de Geest en de Bruid zeggen: "Kom", opdat wij meer vruchtbaar kunnen gaan werken, want nu werken wij met onvruchtbaarheid.

Paulus zegt in Romeinen 8:22. "Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is".

En in vers 19-20 staat: "Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods. Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft".

Gods Geest bidt in ons met steeds dieper verlangen in ons en zucht: "Kom haastig Heer Jezus, omdat dan aan deze ellende in de wereld een einde komt". Wij zijn geroepen als Zijn Lichaam en Hij kan niet eerder ingrijpen, dan totdat Zijn Lichaam bij Hem is; want door het Lichaam zal Hij de heerlijkheid gaan openbaren.

De dag van de Heer Jezus Christus is niet een nieuwe bedeling. De Schrift kent verschillende tijdsbedelingen. Wij leven nu in de bedeling der genade, die begonnen is na het kruis en Jezus opstanding en de uitstorting van de Heilige Geest. Daarvoor hadden wij de bedeling van de wet.

Als deze bedeling der genade om is, dan komt er weer een nieuwe tijdsbedeling en dat is de dag des Heeren, die duizend jaren duurt. De dag van Jezus Christus is dus geen nieuwe bedeling, want wij vinden in de Schrift, dat elke tijdsbedeling Gods wordt afgesloten door een bepaald gericht.

Maar de dag van Jezus Christus, die alleen voor de Gemeente is, is de afsluiting van deze genade bedeling voor de Gemeente. Het is de heerlijke afsluiting voor de ware gelovigen, die in deze genade bedeling aangeworven zijn, namelijk de Bruid des Lams. Het is dus geen tijdsbedeling, maar een afsluiting.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Parallel met de dag van Jezus Christus, die dus uitsluitend voor Christus en Zijn Gemeente is, loopt de dag der wreke Gods en dat is een periode van oordelen en gerichten Gods. Dat is de afsluiting van deze genade bedeling voor allen, die ongehoorzaam gebleven zijn aan het evangelie Gods en Jezus Christus niet waarlijk hebben aanvaard als hun Heer. Deze twee dagen lopen dus parallel en vormen samen de afsluiting van deze genade bedeling.

De dag van Jezus Christus is voor de Gemeente een verkwikking, maar de dag der wreke, die daaraan parallel loopt, is voor de ongehoorzamen een afsluiting der genade bedeling door Gods gerichten, die eindigen in het gericht over Israël en de volken bij de terugkomst van Jezus Christus met de Zijnen op aarde, waarmee dan de dag des Heern een aanvang neemt, als een nieuwe bedeling en wordt het duizendjarig Vrederijk opgericht. Dit staat in vele Schriftplaatsen zeer nauwkeurig aangegeven.

Wanneer zal nu de afsluiting van deze genade bedeling komen voor ons, die geloven? Dit zal plaatsvinden, als de Gemeente, die van tevoren door God gekend is, in haar geheel uitgeroepen zal zijn uit Israël en de volkenwereld. Dit vinden wij het eerst vermeld in Johannes 14, als Jezus tot Zijn discipelen spreekt. Maar ik wijs u er tevens op, als Jezus spreekt over Zijn wederkomst voor Israël en de volken, dat Hij dit doet in het openbaar, zoals Zijn rede op de Olijfberg in Matteüs 24.

Men wil altijd zo graag deze zien, als handelende over Zijn wederkomst voor de Gemeente, maar die wordt er helemaal niet in gevonden; want het gaat hier om Zijn wederkomst voor Israël en de volkeren, wat Hij in het openbaar uitspreekt.

Over Zijn komst voor de Gemeente spreekt Jezus in besloten kring, als Hij aan de Avondmaalstafel zit. Daarom zijn de hoofdstukken van Johannes 13 tot 17 zo belangrijk, want daar spreekt Jezus alleen tot Zijn Gemeente. Dit was aan de Avondmaalstafel, het laatste Pascha, waar het lam geslacht en gegeten wordt in het huis en daar spreekt Hij, dat Hij niet meer van de wijn zal drinken, tot op die dag, dat Hij die nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Zijn Vader.

Matteüs 26:29. *“Doch Ik zeg u, Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken, tot op die dag, dat Ik haar met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders”.*

Daar spreekt Hij ook over de Trooster, die zal komen en over Zijn komst alleen voor de Gemeente. Aan de avondmaalstafel zegt Hij in Johannes 14:1-4. *“Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. En waar Ik heenga, daarheen weet gij de weg”.*

Wanneer komt dus de Heer voor Zijn Gemeente? Wanneer Hij voor allen de plaats bereid heeft, wanneer Hij dus met Zijn Hogepriesterlijk werk voor de Gemeente klaar is en het laatste lid is toegevoegd, zodat het hele huis compleet is, bestaande uit vele woningen. Verstaan wij dit? Elk kind van God is een woning van de Heilige Geest.

Paulus zegt in 1 Korintiërs 6:19. *“Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?”*

Al deze woningen vormen tezamen een huis. Dit is wonderbaar! Het Hogepriesterlijke gebed spreekt Jezus ook aan de Avondmaalstafel. Hierin zegt Hij in Johannes 17:9. *“Ik bid voor hen; niet voor de wereld bid Ik U, maar voor hen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn van U”.*

Dit hele gebed is, dat de Gemeente zal weten, wat Hij nu als Hogepriester doet. Die tafel is het centrum van het huis en daar heeft de gemeenschap plaats. Dit gebed loopt in vers 24 uit in: *“Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld”.*

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

In Hand. 15:13-14 lezen wij: *“En nadat dezen uitgesproken waren, nam Jakobus het woord en zeide: Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen”.*

Dit volk uit de heidenen voor Zijn naam moet nu vergaderd worden. Nu roept God door Zijn Geest en door de prediking van het evangelie, de Bruidsgemeente er uit en die moet tenslotte vergaderd worden en dat is de opname. Nu is er al een toevergadering en die krijgt zijn bekroning in de letterlijke toevergadering bij de Heer, als Hij komt voor de Zijnen.

Romeinen 11:25 zeggen: *“Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat”.*

De volheid der heidenen moet binnengaan en dat moet gebeuren, vóórdat Israël tot het licht gaat komen. Wij zien, hoe de zaak vandaag dringt, want Israël wordt wel vergadert in het land, maar is nog steeds blind en zal nooit tot bekering komen, zolang de Gemeente niet binnengegaan is, want dit is de volgorde Gods.

Daar het nu dringt voor heel Israël en de volkerenwereld, die in een verschrikkelijke nood gaan komen en wij de afval reeds om ons heen zien, begrijpen wij ook, hoe de tijd spoedig daar is, dat de Gemeente verenigd moet worden en dan ook binnen zal gaan in de plaats, die de Heer voor haar bereid heeft.

Wij lezen ook nog in Filippenzen 1:6 dat Paulus zegt: *“Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.”.*

Jezus zet Zijn werk voort, totdat het voleindigd is en dan breekt de dag van Jezus Christus aan. Dan gaat de Gemeente in, door Hem geheiligd en tot volheid gebracht. Dit geweldige ogenblik, dat de Heer Jezus Zijn Gemeente weg komt nemen van deze aarde, vindt in ieder geval plaats vóór de ure der verzoeking.

Dit leert ons Openbaring 3:10-11. *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme”.*

De Heer belooft hier duidelijk aan de Gemeente, die Hem verwacht, de ware Bruid, dat Hij hen zal bewaren uit de ure der verzoeking.

Wat is de ure der verzoeking? Het gaat er hier niet om, dat de Heer Zijn Gemeente wegneemt vóór de grote verdrukking, want dat moet, daar de grote verdrukking nooit kan beginnen, zolang de Gemeente nog hier op aarde is. Maar vóór de grote verdrukking komt nog de ure der verzoeking. Het is belangrijk dit te weten. (lees de studie over: *“de ure der verzoeking”*)

We hebben reeds gezien, dat als de Heer Jezus Zijn Gemeente wegneemt bij het begin van de dag van Jezus Christus, dan de machtsovername plaats vindt met het gevolg, dat satan met zijn demonen en boze geesten uit de luchtlagen op de aarde geworpen wordt door Jezus Christus met Zijn Gemeente. Dan begint hier op de aarde de ure der verzoeking, waarmee de laatste jaarweek van Daniël begint.

De ure der verzoeking valt in de eerste drie en half jaar van de laatste jaarweek van Daniël, terwijl de grote verdrukking in de laatste drie en een half jaar zal plaats vinden. In de ure der verzoeking zal de opkomst van de antichrist plaats vinden, van de verleidende macht, die zo ontzettend verleidend is, dat allen, die Jezus niet kennen en de waarheid niet waarachtig liefhebben, verleid zullen worden.

Nu zal de Heer Jezus de Gemeente ook nog voor de ure der verzoeking wegnemen en waarom? De Schrift leert ons, dat die verleidende macht, die uit de duivel komt (want God verleidt niet), geen baan

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

kan breken en niet tot deze verschrikkelijke verleiding kan komen, zolang de weerhoudende macht van de volheid van de Heilige Geest hier in de Gemeente aanwezig is.

Dit willen wij uit enkele Schriftplaatsen zien. In Lucas 21:34-36 spreekt Jezus ook van deze ure, die komt: *“Ziet toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud, en die dag niet plotseling over u kome, als een strik. Want hij zal komen over allen, die gezeten zijn op het oppervlak der ganse aarde. Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen”*.

Wij zien, dat er een strik komt. Dat is de verleidende macht die God toelaat. Wij vinden hem beschreven in 1 Tessalonicenzen 5:2-3. *“immers, gij weet zelf zeer goed, dat de dag des Heren zó komt, als een dief in de nacht. Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen”*.

Wij zien dus, dat er een valse vrede en rust komt. Niet de vrede, die Jezus aangebracht heeft, maar een vrede, die van de andere kant komt en waar vandaag de volkerenwereld zo voor ijvert. De ware Gemeente is de dwarsbomer en daarom mislukken alle plannen nog bij de volkeren.

Maar, als de Gemeente weg is, dan zal alles lukken. Dan komt men tot een soort vergelijk, waar de wereld naar verlangt; wereldregering, wereldvrede, wereldrust, wereldkerk, waarin alles een plaats kan hebben en allen broeders worden. Dit is de ure der verzoeking, die komt. Ziet u hem niet komen?

Velen, velen trappen er in! Het verbaast me, dat mensen, van wie je dacht, dat het levende Christenen waren, er achteraan hollen en het is tot hun verderf. In 2 Tessalonicenzen: 2:9 lezen wij: *“Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen”*. (diens komst - is de komst van de antichrist)

Hij komt met krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen en dit zijn precies dezelfde drie, die wij bij Handelingen 2:22 vinden, toen de Heilige Geest werd uitgestort: *“Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus, de Nazoreeër, een man u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft, zoals gij zelf weet”*.

Wij hebben hier te doen met de uitstorting van een verderfelijke, verleidende geest, omdat zij de waarachtige Geest niet willen aanvaarden; die Geest, die een gekruisigd leven met de opstandingskracht van Jezus Christus wil geven. God zond bij het begin van deze bedeling Zijn Zoon en Hij heeft van tevoren wegbereiders gegeven: profeten, geroepenen, gezalfde dienstknechten Gods, die de Christus aankondigden en Zijn weg bereidden.

De ure der verzoeking is daar evenredig aan, want voordat de antichrist openbaar komt, dat is de duivel in het vlees, gaan er wegbereiders aan vooraf met een invasie van valse profeten, leraren en apostelen. Daarvan heeft Jezus ook duidelijk gesproken in Matteüs 24:24a, dat het komen zou aan het eind van deze tijdsbedeling: *“Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen”*.

Dit wordt enige malen in dit hoofdstuk genoemd. Wij zien dus, dat deze valse profeten de wegbereiders zijn voor de antichrist en zij gaan de ure der verzoeking inluiden.

Er is echter nog meer. Satan doet in alles God na en daarom moeten wij wakende zijn, omdat ook vandaag wonderen, krachten en tekenen gebeuren, die niet altijd van God zijn, maar van een andere geest, de verleidende geest, kunnen zijn.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Aan de vruchten zullen wij ze kennen en niet aan de wonderen, krachten en tekenen. Als men daarbij in het vlees kan leven en dit vlees kan blijven koesteren, dan weten wij wel, hoe laat het is. Het kruis en de opstanding moeten centraal staan.

Wij gaan terug naar 2 Tessalonicenzen 2:9-11. *“Daarentegen is diens komst naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven”.*

Hier zien wij duidelijk deze ure der verzoeking. Nu zegt de Heer, dat Hij Zijn gemeente weg zal halen **vóór** de ure der verzoeking. Dat kan niet anders, want dat wordt ons hier ook uitgelegd in de voorgaande verzen van dit hoofdstuk, vanaf vers 6 tot vers 8: *“En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt”.*

Zoals Jezus, de Christus geopenbaard werd op Gods tijd, zo wordt de antichrist ook geopenbaard op Gods tijd, als God het toelaat, want God regeert. De duivel kan niet komen, wanneer hij maar wil. Ik ben er van overtuigd, dat de duivel van Judas al een antichrist had willen maken, maar dat kon niet, omdat het zijn tijd nog niet was.

Ik ben er van overtuigd, dat de duivel van Nebukadnezar al een antichrist had willen maken, maar er was een wachter in de hemel, die hem met krankzinnigheid sloeg, zodat hij zeven jaren krankzinnig bleef. Dit zijn de zeven jaren, die straks aan de antichrist zullen worden gegeven.

Zoals Nebukadnezar het hoofd van Babel was, zo zal de antichrist het hoofd van het laatste Babylon zijn, het grote wereldrijk, dat komt en dat tevens parallel loopt met de afvallige wereldkerk, de hoer. Dat zien wij hier vanaf vers 6-8 (nogmaals lezen). *“En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here [Jezus] doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt”.*

Natuurlijk werkt de duivel in het geheim en zijn er reeds velen antichrist geworden, maar zij kunnen niet tot wereldmacht komen. Wie is deze Hij? Hij is sterker dan de macht van satan en is nu al bijna twee duizend jaar continu op aarde aanwezig. Dat is niet een gewoon mens, maar dat is de Geest van God.

In vers 6 staat: *“gij weet thans wel, wat hem weerhoudt”*. Hier wordt in het Grieks een onzijdig woord gebruikt, wat in onze vertaling niet uitkomt en dat altijd gebruikt wordt voor de Heilige Geest.

In vers 7 staat het *“Hij”* duidelijk als manlijk geschreven en dat wordt in het Grieks gebruikt voor de persoon van de Heilige Geest. Het is hetzelfde *“Hij”*, waar Johannes van spreekt en zoals de Heilige Geest genoemd wordt door de Heer Jezus. Deze Hij is bij machte de macht van satan te weerhouden.

Dit vinden wij in 1 Johannes 4:4: (lezen). *“Gij zijt uit God, kinderkens, en gij hebt hen (hen zijn de antichristen) overwonnen; want Hij, die in u is, is meerder dan die in de wereld is”*. Wie is de wereld? Het is de geest van de duivel, want de wereld is het lichaam van de duivel. In de Gemeente is de Geest van God en zij is het Lichaam van de Heer Jezus Christus.

Wat staat er dus in vers 7 van 2 Tessalonicenzen 2. *“Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is”*.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Dat de volheid van de Heilige Geest, zoals die op de Pinksterdag kwam op deze aarde en uitgestort werd over Gods kinderen en hen tezamen doopte tot één Lichaam, op een zeker ogenblik weer weggaat van deze aarde.

Dan blijft er een werking van de Heilige Geest over, zoals het was vóór de Pinksterdag. Vaak horen wij, dat er gezegd wordt, dat als de Gemeente weggenomen is, dat dan de Heilige Geest ook weg is, en dat niemand meer tot bekering kan komen. Dat kan natuurlijk wél, want de Heilige Geest werkt dan weer, zoals Hij werkte voor de Pinksterdag in het Oude Testament en dus ook in de dagen van Jezus en van Johannes de Doper en Zacharias.

Maar op de Pinksterdag kwam Hij in een bijzondere volheid woning maken in de Gemeente. Nu staat er duidelijk, dat die Hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd wordt en als Hij verwijderd wordt, dan betekent dat, dat Hij de Gemeente meeneemt.

Anders zou het Woord van Jezus niet waar zijn, dat de Heilige Geest, die op de Pinksterdag gekomen is, tot in alle eeuwigheid in ons zal zijn en blijven; want de Gemeente is een tempel van de Heilige Geest. Als de volheid van de Heilige Geest straks weggaat, neemt Hij Zijn tempel mee, want dat is het eindwerk van de Heilige Geest.

Het hele werk van de Heilige Geest is er op gericht, deze tempel te bouwen, de stenen te vergaderen en tot één huis te maken, te heiligen en straks in heerlijkheid op te nemen, op precies dezelfde wijze, zoals Jezus uit de doden opgewekt is geworden door de Heilige Geest. Er staat duidelijk, dat God Zijn Zoon opwekte door de kracht van de Heilige Geest. Jezus zei, toen Hij van Zijn lichaam sprak: *"Breek deze tempel af en na drie dagen zal ik hem doen herrijzen"*.

Hoe werd Zijn tempel herrezen? Door de kracht van de Heilige Geest! Dat is de eindafsluiting van het werk des Geestes in deze bedeling. Nu is Hij bezig om die Gemeente te vergaderen en haar toe te bereiden en als de tijd straks daar is, dan zal Hij die tempel in zijn geheel doen verrijzen.

Dan zullen degenen, die in Hem ontslapen zijn, opstaan in een verheerlijkt Lichaam, net als Jezus, door de kracht van de Heilige Geest, want Hoofd en Lichaam zijn gelijk. Zoals Jezus opstond van tussen de doden uit in het verheerlijkte lichaam, zo moeten zijn leden, de Gemeente, ook opstaan van tussen de doden uit in het verheerlijkte Lichaam door de kracht van de Heilige Geest; dan zullen de nog levend overgeblevenen in een punt des tijds veranderd worden.

Dan wordt de hele Gemeente in de wolken weggenomen. Dit zijn geen letterlijke wolken, die wij aan de hemel zien, maar het is dezelfde wolk als de Sjechina en dezelfde wolk, die op de berg der verheerlijking was. Het is een wolk van heiligen, waarin God aanwezig is. In Hebréeën 12 staat, dat er een wolk van getuigen rondom ons is.

Zo zal de Gemeente als tempel heerlijk verrijzen en door de kracht des Geestes weggevoerd worden. Wij hebben een prachtige afschaduwing in het Oude testament. Abraham is een type van God, de Vader en zoals Abraham zijn eniggeboren zoon moest offeren op de Moria, zo heeft God Zijn eniggeboren Zoon gegeven.

Als de Isaäk geofferd is en op een wonderbare wijze in het leven blijft, die het beeld is van Christus dood en opstanding, dan wordt het hoofd van Abrahams huis, het type van de Heilige Geest, uitgezonden met tien kamelen, om de bruid aan te werven. Weet u wat een kameel is? Het is de derde letter van het Hebreeuwse alfabet, de Gimel. De eerste letter is de Alef, die het beeld van God is. De tweede letter is de Beth, het Huis, De derde letter is de Gimel en dat is de kameel, die de lasten draagt, het beeld van de Heilige Geest.

Die knecht werd niet alleen met de kamelen uitgezonden, maar er zijn ook andere knechten bij, maar die worden amper genoemd. Men zegt altijd, dat die knecht Eliëzar was, maar dit staat er expres niet bij, want de Naam van de Heilige Geest kennen wij niet. Deze knecht bidt in Genesis 24:14. *"Laat het nu zo*

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

zijn, dat het meisje, tot wie ik zeg: Neig toch uw kruik, opdat ik drinke, en dat zegt: Drink, en ook uw kamelen zal ik drinken, – dat Gij haar hebt bestemd voor uw knecht Isaak; dan zal ik daaraan weten, dat Gij genade bewezen hebt aan mijn heer”.

”Drink, en ook uw kamelen zal ik drinken”. Hij vraagt niet, dat de andere knechten te drinken zullen krijgen, maar de kamelen, want die waren hem meer waard, daar die kamelen bijzondere schatten droegen. Ja, de Heilige Geest is gekomen om ons met bruidssieraden te versieren. Wie toe wil geven aan deze volheid en die kamelen dus te drinken wil geven, die is het. Wie het verstaat, versta het!

Want deze kamelen zijn de dragers van het volle Woord van God in haar veelzijdige werking. Hoe wordt deze Rebecca naar haar bruidegom gevoerd? Op diezelfde kamelen, die zij te drinken en onderdak had gegeven en die haar ook de schatten brachten.

Zo werd zij door diezelfde kamelen weggevoerd naar de bruidegom. Het is het eindwerk van de Heilige Geest om de Bruidsgemeente naar de Isaäk te brengen. Toen haar familie haar nog enkele dagen vast wilde houden, wilde zij direct met de Knecht naar haar bruidegom en vertrok gelijk. Bij het vallen van de avond gaat Isaäk het veld in en ontmoet Rebecca als zijn bruid en zo zal ook bij het vallen van de avond de bruidssluier vallen van de Gemeente, de Bruid van het Lam.

Zo zien wij het werk van Gods Geest in Zijn volheid. Ik wil u nog op de vervulling wijzen. Het boek de Openbaring van Jezus Christus is een wonderbaar boek. In hoofdstuk 1, 2 en 3 wordt het tijdstip beschreven, waarin wij leefden en nu leven. In Openbaring 1 zien wij het Hogepriesterlijke werk van Jezus Christus en in hoofdstuk 2 en 3 de zeven gemeenten, dat wil zeggen de Gemeente, zolang zij hier op aarde is.

Bij het begin van hoofdstuk 4 wordt de Gemeente opgenomen. Hiervoor vinden wij meer dan vijftien bewijzen uit de Schrift zelf en daar valt niet aan te twijfelen. Als de Gemeente in Openbaring 4 in heerlijkheid is opgenomen, dan zien wij de machtsovername en dan komt direct op deze aarde het witte paard. Openbaring 6:1-2. *“En ik zag, toen het Lam een van de zeven zegels opende, en ik hoorde een van de vier dieren zeggen met een stem als van een donderslag: Kom! En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen”.*

Dit is de verleidende macht, die men altijd wil zien als Christus, die uitgaat, maar die in werkelijkheid de antichrist is, die de valse vrede brengt. Bij het openbreken van het eerste zegel (daar is de Gemeente bij aanwezig in de hemel) zien wij, hoe de verleidende macht uitgaat, die uitloopt op het vreselijke rode paard, waarvan Paulus ook spreekt in 1 Tessalonicenzen 5:3. *“Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen”.*

Op het witte paard volgt het rode paard, die de vrede, die geen vrede is, kwam wegnemen, want die vrede was op menselijke kennis gebaseerd en niet op hetgeen de ware vrede brengt; vrede met God door het bloed van het kruis, daar zij het fundament verwerpen. Het is dus een schijnvrede op basis van menselijk kunnen, die geen echte vrede is maar uitloopt op een verschrikkelijke catastrofe, een wereld omvattende oorlog.

Dan komt na het rode paard, het zwarte paard met alle gevolgen van honger en daarna het valse paard met pest en allerlei andere ziekten, die de dood van het vierde gedeelte der mensen op de aarde ten gevolge heeft. Maar dit is dan nog slechts het begin der smarten van Gods gerichten, die over de aarde zullen komen.

Laten wij ons oog en oor houden bij hetgeen de profeten en de Heilige Geest door de apostelen ons vertellen en vermanen. Vragen wij God kracht ons te sterken om in de Geest van Jezus te leven en Zijn komst te verwachten.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Tot slot van dit seminar, wil ik het met u, als waarschuwing, hebben over de misleidingen en verleidingen van de duivel. Laten wij de Bijbel openen en lezen Efeziërs 6:10-20. *“Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden.*

Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes; neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God.

En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen; ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken, waarvoor ik een gezant ben in ketenen. Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden, zoals ik behoor te spreken”.

In dit Schriftgedeelte worden wij opgewekt, ja, wordt ons bijzonder op het hart gedrukt om de volle wapenrusting van God aan te doen, de wapenrusting, die God ons al reeds gegeven heeft en in het 13e vers staat: *“Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag”.*

Gods kinderen hebben niet zo zeer te strijden tegen vlees en bloed, maar hun strijd is tegen de machten der duisternis, de geestelijke boosheden in de lucht. Die worsteling begon al in het Paradijs, toen satan door middel van de slang het eerste mensen paar tot zonde bracht.

Wij vinden door de hele Schrift heen, hoe deze ons openbaart, dat er een geweldige georganiseerde geestelijke macht bestaat uit boze geesten, waarvan satan het hoofd is, en die alles op alles zetten, om het mensengeslacht ten verderve te brengen.

Zo is daar een strijd tussen het licht en de duisternis, een strijd tussen de kinderen des lichts en de kinderen der duisternis. Wij zien in het bijzonder die strijd in grote mate al optreden in de dagen, toen Jezus hier op aarde was. Wij zien, hoe satan zelf Hem trachtte ten val te brengen in de verzoeking in de woestijn, maar wij zien ook, hoe horden van demonen Hem omringden, en die door Hem uitgeworpen werden en die voor Hem sidderen.

En nu leven wij in de eindtijd en Gods Woord heeft ons van tevoren gewaarschuwd, dat, naarmate het einde aanbreekt, satan en zijn horden steeds meer zullen aanvallen om Gods kinderen, de kinderen van het Licht, ten val te brengen. De apostelen en de profeten in het Nieuwe Testament hebben ons door de Heilige Geest klaar en duidelijk voorzegd, dat in het laatste stadium, vlak vóórdat Jezus wederkomt om de Zijnen thuis te halen, er een afschuwelijke stormloop zal komen van satan en zijn boze horden, en wel, op een nog ongekende wijze.

Deze stormloop is al reeds begonnen en neemt dag bij dag toe, en het is goed om te leren zien, wat zijn tactiek daarbij is, want hij is van den beginne de bedrieger, de leugenaar, maar ook de listige. Er is niemand zo listig als de duivel; hij nam niet voor niets de slang als medium, want dat was het listigste van alle dieren.

Hij is een geweldige genie in het namaken van de echte dingen van God en wij weten uit de Schrift, vooral uit het Nieuwe Testament, dat juist in deze eindworsteling hij niet zal schromen, om in het bijzonder ook de geestesgaven na te maken op een zó geraffineerde en listige wijze, dat zelfs de kinderen van het Licht het alleen door aanhoudend gebed, zullen kunnen gaan onderscheiden.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

De boodschap van deze tijd is ten eerste hierin gelegen, dat God en de Heer Jezus ons verantwoordelijk houden, dat wij niet alleen op de hoogte zijn van deze zaken, maar dat wij daarvoor ook biddende en wakende zullen zijn. Wij willen enkele Schriftgedeelten hierover opslaan.

In Matt. 7:15 zegt de Heer Jezus: *“Wacht u voor de valse profeten, die in schapevacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven”*.

Hier zien wij, dat de Heer Jezus tot ons zegt, dat wij op onze wachtpost moeten staan, en niet moeten slapen. U weet, in het Oosten had men wachters op de muur, die gedurende de nacht moesten waken, en op die muur heen en weer moesten lopen van poort tot poort, en scherp uitzien of er geen gevaar dreigde, of er geen vijand in aantocht was, om dan bijtijds de stad te alarmeren.

Als de wachter ging slapen, dan wat dat gevaarlijk voor heel de stad. En zo zegt Jezus tot Zijn discipelen, tot Zijn volgelingen, die in Hem geloven, dat wij op onze wachtpost moeten staan. Wij hebben al reeds eerder duidelijk gezien, dat wij nu al in een nachtwake zitten, de nachtwake, die duurt vanaf dat Jezus ten hemel is gevaren, totdat Hij wederkomt voor Israël en de volkeren, want Hij is immers de Zonne der Gerechtigheid.

Die nacht duurt dus zolang, als Jezus afwezig is, en in deze nacht moeten Gods kinderen waken. Waarvoor waken? Voor de valse profeten, apostelen en leraren. Wij lezen nog een ander Schriftgedeelte in Matt. 24, de bekende profetische rede, die Jezus houdt, spreekt Hij van de tijd van het einde.

En daarin komt niet minder dan driemaal voor, dat Jezus waarschuwt voor de valse profeten en apostelen, de verleiders, waarvan satan en zijn demonen zich bedienen om Gods volk ten val te brengen. Als zijn discipelen in vers 4 vragen, wanneer en wat het teken zal zijn van Zijn komst, dan begint Hij hen te waarschuwen. *“En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide!”*

Stel u op uw wachtpost, want er is gevaar, dat ons voortdurend bedreigt. Weet u, dat satan met zijn gevallen engelen en zijn horden van demonen continu aan het werk zijn? Zij slapen niet hoor; zij zijn zonder ophouden dag en nacht aan het werk. En weet u wat satans werk is?

Dag en nacht is hij bezig met het uitdenken van duivelse listen om Gods werk na te maken en zo Gods kinderen ten val te brengen. Want hij is een zeer intelligent geesteswezen, waar wij geen notie van hebben. Hij is ook dag en nacht aan het verzinnen om Gods kinderen een valse Jezus te verkondigen en ook om Gods volk geestesgaven te geven, die net op de echte lijken, maar die van hem zijn.

Weet u dat? De Schrift zegt het ons! En dat doet hij om ons in zijn macht te krijgen. Hij is ook dag en nacht bezig met de Bijbel, Gods Woord. Is dat mogelijk? Ja zeker, want de duivel is niet bezig met andere boeken, maar met de Bijbel te ontwrichten en zo in elkaar te passen, dat hij met Gods Woord, Gods volk kan verleiden.

Hij verleidt Gods volk niet met andere dingen. Hij komt met het Woord van God. Waarmee kwam de duivel bij Jezus? Met het Woord: *“Er staat geschreven”*. Daarom zegt Jezus: *“Stelt u op uw wachtpost en ziet toe”*.

Toe zien wil zeggen: wakende zijn. Tot driemaal toe waarschuwt Hij ervoor. In vers 11 en 12 zegt Hij: *“En vele valse profeten zullen opstaan en velen zullen zij verleiden. En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen”*.

En in vers 23 en 24 lezen wij: *“Indien dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of: Hier, gelooft het niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden”*.

Verstaat u dat Woord? Jezus zegt, dat zij ook de uitverkorenen zouden verleiden. Wat betekent dat?

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Dat die uitverkorenen zelfs, d.w.z. de meest geheiligden onder Gods kinderen, de meest geestelijke Christenen, die dus naar de Geest wandelen toch zonder meer tegen het einde door de duivel verleid kunnen worden. Ja, indien het mogelijk was. Dat zij niet verleid worden, ligt niet aan iets van hen zelf, omdat zij zo'n diep geestelijk inzicht hebben gekregen, maar ergens anders aan.

Zeg dus niet: "dat zal mij niet gebeuren". Daarom die ernstige waarschuwing van de Heer Jezus, dat wij op onze wachtpost moeten staan, en dat wij moeten toezien. Zoals Jezus hier driemaal ons waarschuwt, zo zegt Paulus het ook drie keer achter elkaar in Fil. 3:2. "*Let op de honden, let op de slechte arbeiders, let op de versnijdenis!*"

Het is dus op de wachttorens staan, toezien, opletten en altijd weer in betrekking tot die verleidingen en misleidingen. Maar wat vinden wij in Ef. 6:18. "*En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen*".

Paulus bedoelt, dat wij moeten waken in de gebeden. Want juist in het gebed zal satan direct zijn vuur op ons openen, als wij tenminste een waarachtig gebed hebben.

Gaat uw hart naar de Vader uit om meer heiliging, om meer vrucht dragen, om meer vervuld te worden met de Heilige Geest, om meer aangedaan te worden met kracht van omhoog, om meer bekwaam te worden in Zijn dienst, opdat Hij ons beter kan gebruiken? Gaat dat gebed naar de Vader op uit uw hart? Wees dan op hetzelfde ogenblik bijzonder waakzaam, want als u dat vraagt, dan doet u tegelijkertijd een directe aanval op het rijk der duisternis.

En weet wel, dat satan een geweldig grote en goed georganiseerde macht onder zich heeft. Want wat doet u eigenlijk? U opent het vuur op hem; omdat u bidt tot God om meer heiligmaking, en dat gaat om zijn vernietiging. Wat dacht u, dat dan die vijand doet?

Dat ziet u ook in deze wereld: als de één het vuur opent, antwoordt de ander met vuur terug. U kunt ervan verzekerd zijn, als u bidt om meer vervulling met de Heilige Geest, satan klaar staat om u een vervulling met een andere geest te geven, die zich zo vroom voordoet, dat u zegt: "dat is het antwoord op het gebed".

Maar is het niet zo! Als u vraagt om meer toerusting voor de dienst, staat satan klaar, om u geestesgaven te geven uit hem, en de meeste trappen er in, omdat zij geen onderscheiding van de geesten hebben en niet wakende zijn in de gebeden. Want zo gauw wij daarom gaan bidden, wordt het een ernstige zaak en daarom moeten wij wakende zijn in de gebeden.

Wij zouden geneigd zijn te zeggen: "hoe kan God dat toelaten, dat, als wij bidden om vervulling met de Heilige Geest, wij het dan van de duivel krijgen, en als wij vragen om geesteskrachten, dat dan de duivel het ons gaat geven? Hoe kan God dat toelaten?" Wel, om de eenvoudige reden, dat God Zijn kinderen verantwoordelijk houdt om te doen, wat Zijn Woord (de Bijbel) zegt, want Hij heeft ons gewaarschuwd, dat wij niet alles, wat bovennatuurlijk is, zonder meer accepteren als van God komende.

Wij moeten onderscheiding gaan krijgen. Wat zegt Johannes in 1 Joh. 4:1. "*Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan*".

Hoort u het? Als daar een geest zich openbaart, op welke wijze dan ook, dan hebben wij die eerst te beproeven, of hij wel uit God is. Want er staat geschreven: "*Vertrouwt niet iedere geest*".

Het was dus al in Paulus dagen, dat er profetieën kwamen, die net leken of ze uit de Heilige Geest voortkwamen, of ze door de Heilige Geest bewerkt werden, maar ze waren uit een andere geest.

Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.

Dat was al zo in Paulus dagen; hoeveel te meer in onze tijd, nu wij aan de afsluiting van deze genadebedeling gekomen zijn, is satan bezig met al zijn demonische horden een vreselijke stormloop te doen; hij verschijnt als een engel des lichts. Daarom staat er: *“veracht de profetieën niet, maar toetst alles”*.

Men mag dus niet zonder meer zeggen: “de Heer heeft gesproken”. Heeft de Heer gesproken, is het werkelijk van de Heer? Dit moet getoetst worden. *“En behoudt het goede”*. Er waren echte en valse profeten, ook al in die eerste Gemeente. Dat lezen wij in 1 Cor. 14:29. *“Wat de profeten betreft, twee of drie mogen het woord voeren, en de anderen moeten het beoordelen”*. Die “anderen” zijn allereerst de oudsten, de meer gerijpte kinderen Gods, die dat kunnen beoordelen.

Dus wij zien weer deze dingen: *“Geloof niet, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft ze of ze uit God zijn”*, wat Johannes zegt. En Paulus zegt: *“beoordeelt en toetst”*. Deze dingen staan niet zo maar voor niets geschreven.

Maar hoe kunnen wij dit beoordelen en toetsen? In 1 Cor. 12:10 vinden wij dat er een bijzondere geestesgave bestaat: *“aan de een werking van krachten, aan de ander profetie; aan de een het onderscheiden van geesten, en aan de ander allerlei tongen, en aan weer een ander vertolking van tongen”*.

Dat is een geestesgave, die God in de Gemeente gegeven heeft. Maar is het alleen door deze gave, dat wij het kunnen toetsen en beoordelen? Geen sprake van, want deze geestesgave van het onderscheiden van de geesten moet zelf eerst nog beproefd worden of het wel de echte is. En dan zou het er dus geheel van afhangen of deze echte gave in de Gemeente wel functioneert: Dan zou dus elke plaatselijke gemeente, waar die gave niet functioneert, ontbloot zijn.

Maar ook daar, waar dus Gemeenten zijn, waar deze gaven wel functioneren, zou er nog een voortdurend gevaar kunnen zijn. Want deze broeder of zuster, die deze gave zou hebben, zou misschien in het begin wel goed zijn, maar hij of zij zou ook kunnen afdwalen. Neen, er is iets wat beter is, ook al is deze gave van onderscheiden er.

In Hand. 2 lezen wij in vers 41 en 42. *“Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden”*.

Dat is het belangrijkste. De eerste Gemeente kreeg een zeer grondig onderwijs, niet alleen in het Woord van God, maar ook om dat Woord van God recht te leren snijden. Want er is maar één waarachtig en onfeilbaar toetsmiddel, en dat is het Woord van God.

Want al wat uit de Geest van God is, is volledig in overeenstemming met het Woord van God. De Heilige Geest wijkt in geen enkel opzicht van het Woord van God af, want Die zijn één.

En als daar een geestesuitingen, geestesopenbaringen gaan komen, leringen, profetieën en tongentalen, die op enigerlei punt afwijken van het Woord van God, al is het nóg zo weinig, al zou het bij wijze van spreken voor 99% wel naar het Woord zijn, maar 1% wijkt af, dan *is het* uit de duivel.

En daarom is het Woord van God zo belangrijk; dat is altijd het fundament, waarop wij moeten staan, want de duivel – wat ik al reeds gezegd heb – bestudeert dag en nacht de Bijbel, en komt met de Bijbel aan. Maar hij rangschikt Gods woorden naar zijn duivelse verleidingsmethode.

Hij ontwricht de Schrift, hij haalt hieruit een vers aan en daaruit een vers aan en dan misschien weer een sterk tot ons sprekend Schriftgedeelte en dat lijmt hij aan elkaar, en het lijkt net echt. Maar wie de Schriften door en door kent en zich daardoor laat leiden, ontdekt door de Heilige Geest spoedig ergens het bedrog.

**Het verschil tussen de wederkomst van Jezus Christus
voor Zijn Gemeente en voor Israël en de volkeren.**

Eén van de sterkste argumenten van satan is altijd, dat hij de orde Gods omdraait. Er is een ordening Gods, die hij meestal op zijn kop zet. Wat zegt nu b.v. Rom. 16:17. *“Maar ik vermaan u, broeders, dat gij hen in het oog houdt, die, in afwijking van het onderwijs, dat gij hebt ontvangen, de onenigheden en de verleidingen veroorzaken, en mijdt hen”.*

Het woord *“afwijking”* duidt er op, dat het niet een volledig verdraaiing van de Schrift is, maar een heel klein, zodat wie niet werkelijk bij de leer van de apostelen blijft, en deze niet uit de Schriften kent, die mensen zien deze afwijking niet en hebben het helemaal niet in de gaten, dat het een list van de duivel is.

Daarom broeders en zusters, zorg voor zeer grondig onderwijs in uw Gemeente, niet alleen in het Woord van God, maar ook om dat Woord recht te leren snijden. Want er is maar één waarachtig en onfeilbaar toetsmiddel, en dat is het Woord van God.

De Heer zegenen u.
Amen.

